

Prof. Jerzy Bukowski
1902 - 1982

Profesor mgr inż. Jerzy Bukowski urodził się 23 listopada 1902 roku w Bugaju na Kielecczyźnie. Gimnazjum matematyczno-przyrodnicze ukończył w Kielcach w roku 1921 otrzymując także dobre przygotowanie humanistyczne. W latach 1913-21 był harcerzem, a w 1918 i 1920 służył ochotniczo w wojsku.

Absolwent Oddziału Lotniczego Wydziału Mechanicznego Politechniki Warszawskiej z roku 1929/30. Od roku 1925 zatrudniony na PW przez prof. Witoszyńskiego w Katedrze, a następnie Instytucie Aerodynamicznym. W latach 1928-35 równolegle asystent Katedry Geometrii Wykreślnej PW. W IA zajmował się projektowaniem tuneli aerodynamicznych i ich wyposażenia, projektowaniem i badaniem śmigieł oraz rozbudową Instytutu. Utrzymując kontakt z Uczelnią, w roku 1935 rozpoczął pracę w Fabryce Śmigieł W. Szomańskiego.

Autor pierwszej na świecie książki na temat techniki laboratoryjnej pomiarów aerodynamicznych (1933 - wznowionej po wojnie), a także książki "Projekt śmigła" (1936) przez wiele lat jedynego podręcznika z tej dziedziny. Do wybuchu wojny wykładowca Politechniki Warszawskiej i Szkoły Oficerów Technicznych Lotnictwa w Warszawie. W roku 1938 uzyskał habilitację na Politechnice Warszawskiej.

Podczas wojny kontynuował pracę w fabryce W. Szomańskiego, gdzie m.in. maskował sabotaże i krył działalność tajnych organizacji. Współpracował też z Wydziałem Przemysłu Lotniczego Komendy Głównej Armii Krajowej. W latach 1940-44 w ramach tajnej PW prowadził Katedrę Budowy Płatowców i Mechaniki Lotu.

W czerwcu 1945 po oswobodzeniu z obozu pracy w Niemczech wrócił na PW, gdzie m.in. kierował Katedrą Aerodynamiki na Wydziale MEiL (autor kilku wznowianych podręczników). W latach 1949-51 Dziekan Wydziału Mechanicznego PW, od roku 1951 Prorektor ds. Dydaktyki PW, a w latach: 1952-53 i 1959-65 rektor PW. Członek wielu Komitetów PAN. Członek Honorowy Międzynarodowej Akademii Historii Nauki. Przewodniczący Rady Głównej, a następnie Zarządu Głównego NOT (1964-76). Aktywny działacz Ruchu Obrońców Pokoju. Bezpartyjny poseł na sejm II, III, IV, VI i VII kadencji. Za najważniejsze osiągnięcie życiowe Profesor Bukowski uważał powstrzymanie represji Milicji Obywatelskiej wobec studentów PW w roku 1957 po zamknięciu tygodnika "Po prostu" i w roku 1968 podczas strajku okupacyjnego w Gmachu Głównym PW.

Zmarł 01-06-1982. Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim, kw. 242-III-4.